

ภาคผนวก ค

กติกาการแข่งขันมวยไทย

ของ

สนามมวยเวทีลุมพินี

พุทธศักราช 2500

(ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2535)

ข้อ 1. สังเวียน

ในการแข่งขันมวยไทยทั่วไป สังเวียนต้องประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 1) สังเวียนต้องเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส ขนาดอย่างเล็กด้านละ 4.90 เมตร (16 ฟุต) ขนาดใหญ่ด้านละ 7.30 เมตร (24 ฟุต) วัสดุภายในเส้นเชือก
- 2) เวทีต้องสร้างเป็นที่ปลอดภัย ได้ระดับ ปราศจากสิ่งกีดขวางใด ๆ และต้องยื่นออกไปนอกเชือกอย่างน้อย 50 เซนติเมตร (18 นิ้ว) ตั้งเสาสี่มุมทั้งสี่ และหุ้มได้ดี หรือทำอย่างอื่นไม่เป็นอันตรายแก่ผู้แข่งขัน
- 3) พื้นเวทีต้องปูด้วยผ้าอย่างอ่อน หรือเสื่อฟาง, ฐิ่เสื่อ, ไม้ก็อกอัด ฯลฯ หนาไม่น้อยกว่า 1 นิ้ว (2.5 เซนติเมตร) และไม่มากกว่า 2 นิ้ว (5 เซนติเมตร) และปูด้วยผ้าใบทับข้างบนอีกชั้นหนึ่ง โดยชิงให้ตึง และผ้าใบต้องปูให้ทั่วพื้นเวทีโดยตลอด
- 4) ต้องมีเชือก 4 เส้นขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางอย่างน้อย 1.50 นิ้วถึง 2 นิ้ว ซึ่งติดกับเสาที่มุมสูงจากพื้นไป เส้นที่หนึ่ง 55 เซนติเมตร (1 ฟุต 10 นิ้ว) เส้นที่สองสูงจากพื้น 85 เซนติเมตร (2 ฟุต 6 นิ้ว) เส้นที่สามสูงจากพื้น 115 เซนติเมตร (3 ฟุต 10 นิ้ว) และเส้นที่สี่สูงจากพื้น 145 เซนติเมตร (4 ฟุต 10 นิ้ว) ให้หุ้มเชือกด้วยวัสดุที่อ่อนนุ่มและเรียบ ที่มุมเชือกด้านในทั้งสี่ด้านต้องหุ้มด้วยวัสดุอย่างอ่อน
- 5) ต้องมีบันไดที่มุมตรงกันข้ามของเวทีให้เหมาะสมสำหรับผู้แข่งขัน เจ้าหน้าที่ และผู้เลี้ยงขึ้นลง

ข้อ 2. นวม

นักมวยต้องสวมนวม น้ำหนักข้างหนึ่งไม่น้อยกว่า 4 ออนซ์ (113.4 กรัม) และอย่างมากไม่เกิน 6 ออนซ์ (170.1 กรัม)

- 1) รุ่นมินิฟลายเวท ถึงรุ่นเฟเธอร์เวท (100 ปอนด์-125 ปอนด์) ใช้นวมขนาด 4 ออนซ์ (113.4 กรัม)
- 2) ตั้งแต่รุ่นจูเนียร์ไลท์เวทขึ้นไป (127 ปอนด์ขึ้นไป) ใช้นวมขนาด 6 ออนซ์ (170.1 กรัม)

ข้อ 3. ผ้าพันมือ

ผ้าพันมือขนาดกว้างไม่เกิน 2 นิ้ว และความยาวของแต่ละข้างต้องไม่เกินกำหนดดังนี้

- 1) รุ่นมินิฟลายเวท ถึง รุ่นเฟเธอร์เวท ไม่เกิน 10 หลา (ผ้าพันแผล 2 ม้วน)
- 2) ตั้งแต่รุ่นจูเนียร์ไลท์เวทขึ้นไปไม่เกิน 12 หลา
- 3) ผ้าพลาสติกหรือให้ใช้พันทับได้ไม่เกินข้างละ 1 กล่อง หรือคู่แข่งขันจะตกลงเป็นอย่างอื่น และห้ามพันลงมาหน้าสันหมัดโดยเด็ดขาด ถ้าตกลงกันก็ต้องไม่เกินข้างละ 1 กล่อง และผ้าพลาสติกนั้นกว้างไม่เกิน 1 นิ้ว ยาวไม่เกิน 5 หลา (1 กล่อง)

ข้อ 4. เครื่องแต่งกาย

ผู้เข้าแข่งขันต้องแต่งกายดังต่อไปนี้

- 1) ต้องสวมกระชับ และนุ่งกางเกงขาสั้นเพียงโคนขาให้เรียบร้อยถูกสีของมุดด้วย ไม่สวมเสื้อและรองเท้าวัวผมทรงสุภาพ และโกนหนวดโกนเครา เล็บต้องตัดให้เรียบร้อยและสั้น เครื่องรางของขลังอนุญาตให้ผูกที่โคนขาหรือเอว แต่ต้องทำให้มิดชิด ไม่เป็นอันตรายต่อคู่แข่ง
- 2) ใช้ปลอกรัดข้อเท้าได้ไม่เกินข้างละ 1 อัน
- 3) ห้ามใช้เข็มขัด หรือสิ่งที่เป็นโลหะ
- 4) ห้ามใช้วาสลิน หรือสิ่งที่เป็นอันตรายหรือเป็นที่น่ารังเกียจ ทาหน้า ทาแขน หรือท่อนบนของร่างกาย
- 5) ให้สวมมงคลที่ศีรษะและไหว้ครูด้วย

ข้อ 5. เครื่องอุปกรณ์บนเวที

เวทีต้องมีอุปกรณ์ดังต่อไปนี้

- 1) ที่นั่งพักนักมวย ก่อนแข่งมุมละ 3 ที่
- 2) ผ้าเช็ดตัว 2 ผืน

- 3) ฟองน้ำ 2 ก้อน
- 4) น้ำ 2 ขวด
- 5) กระบอกรินน้ำ 2 ใบ
- 6) น้ำ 2 ถัง
- 7) โต๊ะเก้าอี้สำหรับบรรดาเจ้าหน้าที่
- 8) ระวัง
- 9) นาฬิกาจับเวลา 1 หรือ 2 เรือน
- 10) ไม้บันทึกคะแนน
- 11) หีบเก็บใบคะแนน 1 ใบ
- 12) โต๊ะให้คะแนน 3 ตัว
- 13) อุปกรณ์ปฐมพยาบาล
- 14) ป้ายบอกจำนวนยก คู่ และเวลา

ข้อ 6. รุ่นและน้ำหนักที่ใช้ในการแข่งขัน

1) รุ่นมินิฟลายเวท	น้ำหนักอย่างมากที่สุดไม่เกิน 105 ปอนด์
2) รุ่นจูเนียร์ฟลายเวท	น้ำหนักอย่างมากที่สุดไม่เกิน 108 ปอนด์
3) รุ่นฟลายเวท	น้ำหนักอย่างมากที่สุดไม่เกิน 112 ปอนด์
4) รุ่นจูเนียร์แบนตั้มเวท	น้ำหนักอย่างมากที่สุดไม่เกิน 115 ปอนด์
5) รุ่นแบนตั้มเวท	น้ำหนักอย่างมากที่สุดไม่เกิน 118 ปอนด์
6) รุ่นจูเนียร์เฟเธอร์เวท	น้ำหนักอย่างมากที่สุดไม่เกิน 122 ปอนด์
7) รุ่นเฟเธอร์เวท	น้ำหนักอย่างมากที่สุดไม่เกิน 126 ปอนด์
8) รุ่นจูเนียร์ไลต์เวท	น้ำหนักอย่างมากที่สุดไม่เกิน 130 ปอนด์
9) รุ่นไลต์เวท	น้ำหนักอย่างมากที่สุดไม่เกิน 135 ปอนด์
10) รุ่นจูเนียร์เวลเตอร์เวท	น้ำหนักอย่างมากที่สุดไม่เกิน 140 ปอนด์
11) รุ่นเวลเตอร์เวท	น้ำหนักอย่างมากที่สุดไม่เกิน 147 ปอนด์
12) รุ่นจูเนียร์มิดเดิลเวท	น้ำหนักอย่างมากที่สุดไม่เกิน 156 ปอนด์
13) รุ่นมิดเดิลเวท	น้ำหนักอย่างมากที่สุดไม่เกิน 160 ปอนด์
14) รุ่นไลต์เฮฟวีเวท	น้ำหนักอย่างมากที่สุดไม่เกิน 175 ปอนด์
15) รุ่นเฮฟวีเวท	น้ำหนักเกิน 175 ปอนด์ขึ้นไป

ข้อ 7. การชั่งน้ำหนัก

- 1) ให้ชั่งน้ำหนักผู้เข้าแข่งขันตั้งแต่เวลา 08.00 น. ถึง 12.00 น. ของวันแข่งขัน เมื่อผู้เข้าแข่งขันชั่งน้ำหนักแล้วยินยอมให้ชั่งน้ำหนักใหม่ได้ ทั้งนี้ ให้อยู่ในกำหนดเวลาไม่เกิน 12.00 น. เมื่อน้ำหนักยังเกินอยู่เป็นอันยุติ ในการชั่งน้ำหนักนี้ผู้เข้าแข่งขันจะชั่งอย่างตัวเปล่า
- 2) ก่อนชั่งน้ำหนัก ผู้เข้าแข่งขันต้องได้รับการรับรอง และตรวจสอบร่างกายจาก นายแพทย์ประกาศนียบัตรที่ได้รับการแต่งตั้ง ว่าเป็นผู้มีร่างกายสมบูรณ์ที่จะเข้าแข่งขันได้
- 3) น้ำหนักต้องไม่ต่ำกว่า 100 ปอนด์ อายุไม่น้อยกว่า 15 ปี และน้ำหนักต้องไม่ต่างกันเกินกว่า 5 ปอนด์

ข้อ 8. จำนวนยก

- 1) การแข่งขันตามปกติให้ชกไม่เกิน 5 ยก ยกละ 3 นาที หยุดพักระหว่างยก 2 นาที และต้องแข่งขันไม่ต่ำกว่า 3 ยก
- 2) ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุ ไม่สามารถจะทำการแข่งขันต่อไปได้ ถ้ามีความจำเป็นต้องเอาผล ต้องแข่งขันเกินกว่า 3 ยกและเอาผลของการชกมาตัดสินโดยให้คะแนนได้

ข้อ 9. พีเลียง

- ผู้แข่งขันแต่ละคนมีสิทธิ์ที่จะมีพีเลียงได้ 2 คน แต่ต้องอยู่ภายใต้กติกาดังนี้
- 1) พีเลียงจะแนะนำช่วยเหลือหรือส่งเสริมผู้แข่งขันของตน ในขณะที่การแข่งขันกำลังดำเนินอยู่ระหว่างยกไม่ได้
 - 2) พีเลียงจะยอมแพ้แทนผู้แข่งขัน เช่น โยนฟองน้ำ หรือผ้าเช็ดตัวเข้ามาในเวทีไม่ได้ เว้นแต่จะไม่มีอาการตกลงกันไว้เป็นกรณีพิเศษ
 - 3) ในระหว่างที่การแข่งขันดำเนินอยู่ ทั้งพีเลียงและผู้ช่วยจะอยู่ขอบเวทีไม่ได้ ก่อนเริ่มแต่ละยกพีเลียงนำผ้าเช็ดตัว ถังน้ำ ฯลฯ ออกไปจากขอบเวที
 - 4) พีเลียงทั้งสองฝ่ายที่ให้น้ำต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อย
 - 5) ถ้าเป็นการแข่งขันชิงแชมป์เปี้ยน ให้มีพีเลียงได้ฝ่ายละ 3 คน

6) ถ้าฟี่เลี้ยงหรือผู้ช่วยละเมิดกติกาดังกล่าว อาจถูกดำเนินโทษ หรือถูกให้ออกจากการเป็นฟี่เลี้ยงในการแข่งขันครั้งนั้น ส่วนนักมวยผู้แข่งขัน ผู้ชี้ขาดอาจเตือน ตำหนิโทษ หรือปรับให้แพ้ได้

ข้อ 10. คณะกรรมการ

ให้มีกรรมการ 4 คน คือกรรมการผู้ชี้ขาด 1 คน และคณะกรรมการให้คะแนน 3 คน กรรมการดังกล่าวนี้ต้องเป็นผู้มีความรู้ และได้ศึกษามาโดยครบถ้วน มีความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

ข้อ 11. กรรมการผู้ชี้ขาด

1) กรรมการผู้ชี้ขาด มีหน้าที่ควบคุมการแข่งขันในสังเวียนให้เป็นไปตามกติกาด้วยความเป็นธรรมตลอดการแข่งขัน

2) เป็นผู้มีอำนาจเต็มในการตัดสินแต่เพียงผู้เดียว ไม่มีผู้ใดสั่งการเป็นอย่างอื่นได้

3) ตักเตือนผู้แข่งขัน หรือฟี่เลี้ยงที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกติกา

4) กรรมการผู้ชี้ขาดไม่มีสิทธิ์ให้คะแนน

5) รวบรวมตรวจสอบการรวมคะแนนในใบบันทึกคะแนน ของกรรมการทั้ง 3 คน เมื่อการแข่งขันได้สิ้นสุด และตัดสินตามคะแนนเสียงข้างมาก แล้วมอบใบคะแนนไปยังประธานผู้ตัดสิน

6) กรรมการผู้ชี้ขาดต้องใช้คำสั่ง 3 คำ คือ

(1) หยุด เมื่อต้องการให้ หยุด

(2) แยก เมื่อต้องการให้ แยก

(3) ชก เมื่อต้องการให้ ชก

ในกรณีที่ผู้ชี้ขาดสั่งแยก ผู้แข่งขันจะต้องถอยออกจากกันเสียก่อน อย่างน้อยคนละ 1 ก้าวแล้วจึงเข้าแข่งขันต่อไป

7) กรรมการผู้ชี้ขาดต้องชี้แจงกติกาบางประการแก่ผู้แข่งขัน และหัวหน้าฟี่เลี้ยงก่อนเริ่มการแข่งขันยกแรก

ข้อ 12. หน้าที่ผู้ชี้ขาด

ผู้ชี้ขาดมีหน้าที่ควบคุมการแข่งขันให้เป็นไปตามกติกาด้วยความยุติธรรม

ข้อ 13. อำนาจผู้ชี้ขาด

- 1) ผู้ชี้ขาดมีอำนาจปฏิบัติงานในสิ่งเวียน
- 2) ยุติการแข่งขันเมื่อพิจารณาเห็นว่า ฝ่ายหนึ่งมีฝีมือเหนืออีกฝ่ายหนึ่งมาก
- 3) ยุติการแข่งขันเมื่อพิจารณาเห็นว่า ผู้แข่งขันได้รับบาดเจ็บ จนไม่สามารถแข่งขันต่อไปได้
- 4) ยุติการแข่งขันเมื่อพิจารณาเห็นว่า ผู้แข่งขันไม่ได้แข่งขันกันจริงจัง ในกรณีที่ผู้ชี้ขาดอาจให้ออกจากการแข่งขันเพียงคนเดียว หรือทั้งคู่ออกจากการแข่งขันก็ได้
- 5) การแข่งขันในยกใดยกหนึ่ง เมื่อนักมวยถูกนับไปแล้ว กรรมการสั่งให้ชักได้ และพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว เห็นว่านักมวยที่ถูกนับชกไม่เต็มฝีมือ กรรมการผู้ชี้ขาดมีสิทธิยุติการแข่งขันได้
- 6) ให้หยุดการแข่งขันเพื่อตักเตือนผู้ที่กระทำผิดกติกา หรือด้วยเหตุผลอื่น ทั้งนี้ เพื่อให้การแข่งขันเป็นธรรม และเพื่อให้เป็นไปตามกติกาอย่างแท้จริง
- 7) ให้ผู้แข่งขันที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งออกจากการแข่งขัน
- 8) ให้ไฟเลี้ยวที่ละเมิดกติกาออกจากสนามแข่งขัน และถ้าเห็นสมควรที่จะให้ผู้แข่งขันออกเสียด้วยก็ได้ (นักมวยจะต้องรับผิดชอบในไฟเลี้ยวของตน)
- 9) ให้ผู้แข่งขันที่กระทำฟาวล์ออกจากการแข่งขัน โดยได้รับการเตือนมาก่อนหรือไม่ก็ตาม หรือถ้าพิจารณาเห็นว่ากรรมการกระทำนั้นเป็นการกระทำเพื่อต้องการให้ตนเองถูกจับแพ้ฟาวล์
- 10) คำตัดสินของกรรมการผู้ชี้ขาด ให้ถือเป็นเด็ดขาดไม่มีการอุทธรณ์ใด ๆ ทั้งสิ้น
- 11) ในกรณีที่กรรมการตัดสินผิด สามารถที่จะกลับคำตัดสินใหม่ให้ถูกต้องตามใบให้คะแนนได้

ข้อ 14. หลักปฏิบัติการนับนักมวยที่ออกนอกเชือก

- 1) เมื่อนักมวยฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดตกออกจากเวที ให้กรรมการผู้ชี้ขาดนับได้ทันที
 - (1) ถ้านักมวยตกจากเวทีให้กรรมการนับ แต่ถ้านับไปถึง 20 นักมวยที่ตกเวทีไม่สามารถขึ้นบนเวทีได้ ให้ถือเป็นแพ้ nokout

(2) ถ้านักมวยที่ตกเวที สามารถขึ้นมานบนเวทีได้ก่อนกรรมการนับครบ 20 ให้ทำการชกต่อไปได้ โดยนักมวยที่ตกเวทีไม่เสียคะแนนที่ถูกนับ

2) เมื่อนักมวยฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดตกจากเวที ถูกผู้ดูทำการขัดขวาง หรือห่วงงูเห่ายวไม่ให้ขึ้นเวที ให้ผู้ชี้ขาดหยุดนับและตักเตือนชี้แจงแล้วนับต่อ

3) เมื่อนักมวยทั้งสองฝ่ายตกลงจากเวที ให้ผู้ชี้ขาดเริ่มนับ หากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดพยายามหนาวเหนียวด้วยวิธีใด ๆ ก็ตาม ให้หยุดการนับและตักเตือนให้ชัดเจนแล้วจึงเริ่มนับต่อ ถ้านักมวยผู้นั้นไม่รับฟังให้ปรับนักมวยผู้นั้นเป็นแพ้

4) เมื่อนักมวยล้มลงบนเวทีทั้งคู่ด้วยกรณีใด ๆ ก็ตาม ให้ผู้ชี้ขาดแยกนักมวยทั้งสองออกจากกันก่อน และให้ยืนอยู่ระหว่างกลางนักมวยทั้งสอง แล้วให้เริ่มนับ

5) การนับในกรณีที่นักมวยทั้งสองถูกนับ ถ้าอีกฝ่ายหนึ่งลุกขึ้นได้ให้หยุดนับฝ่ายนั้น และให้นับนักมวยที่ล้มอยู่ต่อไป

ข้อ 15. กรรมการให้คะแนน

1) ผู้ให้คะแนนทั้งสามต้องนั่งอยู่คนละด้านของเวทีและห่างจากประชาชน

2) กรรมการแต่ละคนมีอิสระในการพิจารณาให้คะแนนภายในขอบข่ายของกติกา

3) กรรมการผู้ให้คะแนน ต้องมีความสนใจอย่างแน่วแน่แก่นักมวยทั้งสองเท่านั้น

4) กรรมการผู้ให้คะแนน ต้องกรอกคะแนนที่ให้แก่ผู้แข่งขันแต่ละคนลงในใบบันทึกเมื่อหมดเวลาการแข่งขันแต่ละยกแล้วรวมคะแนนเมื่อการแข่งขันได้เสร็จสิ้นลง และกรอกนามผู้ชนะพร้อมทั้งลงลายมือชื่อในใบคะแนน แล้วเสนอกรรมการผู้ชี้ขาด

5) การประกาศคะแนน จะมีการประกาศคะแนนเฉพาะการแข่งขันชิงแชมป์เปี้ยนเท่านั้น

ข้อ 16. ผู้รักษาเวลา

หน้าที่โดยเฉพาะของผู้รักษาเวลา คือ ต้องเป็นผู้รักษาเวลาของแต่ละยก จำนวนยก เวลาหยุดพักระหว่าง และเวลานอก เมื่อกรรมการผู้ชี้ขาดให้สัญญาณโดยมิให้ผิดพลาดด้วยวิธีปฏิบัติดังนี้

1) ต้องนั่งทางด้านหนึ่งของสังเวียน

2) อีกห้าวินาทีก่อนเริ่มการแข่งขันแต่ละยก ต้องให้สังเวียนว่าง-โดยให้สัญญาณและสิ่งฟิเลียงออกนอกเวที

3) ต้องให้สัญญาณ เริ่ม-หมด แต่ละยกโดยการตีระฆัง

4) ต้องหักเวลา เมื่อมีการหยุดพักชั่วคราว หรือเมื่อผู้ช้ขาดสัง

5) ต้องรักษาเวลาให้ถูกต้องทุกระยะ ด้วยนาฬิกาพกหรือนาฬิกาตั้ง

6) ต้องให้สัญญาณเมื่อแกผู้ช้ขาดทุกวินาที ที่ผู้ช้ขาดกำลังนับ เมื่อเกิดกรณีล้ม

7) ตอนปลายยกซึ่งไม่ใช่ยกสุดท้าย ถ้ามีนักมวยล้มหรือผู้ช้ขาดกำลังนับ เมื่อหมดเวลาแข่งขัน (3 นาที) ต้องยังไม่ตีระฆังให้ตีระฆังเมื่อผู้ช้ขาดสัง “ชก”

8) ตอนปลายของยกสุดท้าย ถ้ามีนักมวยล้มหรือผู้ช้ขาดกำลังนับ เมื่อหมดเวลาแข่งขัน (3 นาที) ผู้รักษาเวลาต้องตีระฆังทันที

ข้อ 17. คำตัดสิน

ให้ดำเนินการตัดสินตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

1) การชนะน็อกเอาท์ คือ การที่ทำให้ผู้แข่งขันล้มลงกับเวทีหรือยืนเกาะเชือกพับหมดสติอยู่กับเชือก ไม่สามารถที่จะชกหรือป้องกันตนเองได้ใน 10 วินาที คือ เมื่อผู้ช้ขาดนับถึง 10 แล้ว

2) การชนะโดยเทคนิคน็อกเอาท์ คือ การกระทำต่อไปนี้

(1) เมื่อทำให้คู่ต่อสู้ตกเป็นผู้เสียเปรียบและบอบช้ำมาก อาจเป็นอันตรายมากยิ่งขึ้น

(2) นักมวยฝ่ายใดที่ไม่สามารถจะชกต่อไปได้ทันที ภายหลังที่ได้หยุดพักระหว่างยก

(3) หรือถ้านักมวยได้รับบาดเจ็บ คือ

(3.1) เมื่อผู้ช้ขาดพิจารณาเห็นเป็นแผลฉกรรจ์ ไม่น้อยกว่า 2 เซนติเมตร (เย็บประมาณ 3 เข็ม)

(3.2) ในกรณีที่ผู้ช้ขาดไม่แน่ใจอาจปรึกษาแพทย์ก่อนก็ได้

3) การชนะโดยคะแนน เมื่อการแข่งขันสิ้นสุดลง ให้ผู้ช้ขาดรวบรวมใบคะแนนจากกรรมการให้คะแนนทั้งสาม แล้วตัดสินให้นักมวยที่ได้รับเสียงข้างมากกว่าเป็นผู้ชนะ

4) ในกรณีที่นักมวยทั้งสองฝ่ายได้รับบาดเจ็บ เป็นแผลฉกรรจ์ จนไม่สามารถที่จะทำการแข่งขันไปได้ทั้งคู่ และได้ตกลงเอาผลแพ้ชนะไว้ก่อนการแข่งขัน ถ้าแข่งขันแล้วไม่เกินครึ่ง

ของจำนวนยกที่กำหนดไว้ ให้ตัดสินเสมอกัน แต่ถ้าแข่งขันกันเกินกว่าครึ่งของจำนวนยกที่กำหนดไว้ ให้ตัดสินโดยให้คะแนน

5) การชนะโดยคู่แข่งถูกปรับให้แพ้ คือชนะโดยที่คู่แข่งกระทำผิดกติกาจนผู้ซึ่งขาดตัดสินให้แพ้ โดยจะมีการตักเตือนมาก่อนหรือไม่ก็ตาม

6) ไม่มีการตัดสิน เมื่อนักมวยถูกตัดสินให้เสียสิทธิ์ในการแข่งขันทั้งคู่ หรือเพียงฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดก็ตามการแข่งขันจะต้องประกาศว่า “ไม่มีการแข่งขัน” เช่น นักมวยฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดขึ้นมาแข่งขันโดยมีเจตนาที่แพ้หรือทั้งสองฝ่ายสมยอมกัน หรือเวทีเกิดความเสียหาย ผู้ดูไม่อยู่ในความสงบจนไม่สามารถที่จะแข่งขันต่อไปได้

7) ถ้าการตัดสินของคณะกรรมการ ทำให้ผู้ชมไม่อยู่ในความสงบ จนไม่สามารถแข่งขันต่อไปได้ ให้ทางสนามมวย หัวหน้ากรรมการเทคนิคยกเลิกการแข่งขันและประกาศว่า “ไม่มีการแข่งขัน”

ข้อ 18. การให้คะแนน

1) ในยกหนึ่ง ๆ มีคะแนนเต็ม 5 คะแนน จะให้ตัดคะแนนแก่นักมวยผู้ที่ชกดีกว่าได้ 5 คะแนนเต็ม และให้คู่แข่งลดลงไปตามสัดส่วน คือ $4\frac{1}{2}$, 4, $3\frac{1}{2}$, 3 คะแนน และห้ามไม่ให้คะแนนเป็น $3\frac{3}{4}$, $4\frac{1}{3}$ หรือ คะแนน

2) ในยกที่เสมอกันจะได้ฝ่ายละ 5 คะแนน

3) ผู้แพ้ในยกที่ไม่จะเจ้านัก จะได้คะแนน $4\frac{1}{2}$ คะแนน ผู้ชนะได้ 5 คะแนน

4) ผู้แพ้ในยกที่เห็นได้โดยจะเจ้าง์ จะได้คะแนน 4 คะแนน ผู้ชนะได้รับ 5 คะแนน

5) ผู้ที่แพ้เห็นได้โดยชัดเจนตลอดยก มีการโต้ตอบน้อย ล้มลุกคลุกคลานถูกนับจะได้ $3\frac{1}{2}$ คะแนน ผู้ชนะได้ 5 คะแนน

6) ผู้แพ้ที่ถูกกระทำข้างเดียวทั้งยก และถูกนับสองครั้ง ในยกเดียวกันจะได้ $3\frac{1}{2}$ คะแนน ผู้ชนะได้ 5 คะแนน

7) การนับคะแนนให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(1) นักมวยฝ่ายใดเป็นผู้ใช้อาวุธมวยไทย (หมัด ศอก เข่า เข่า) โดยถูกต้องตามกติกา กระทำถูกคู่แข่งได้มากกว่าเป็นผู้ชนะ

(2) นักมวยฝ่ายใดเป็นผู้ใช้อาวุธมวยไทย กระทำถูกคู่แข่งได้หนักหน่วง จะเจ้าง์ รุนแรง บอบช้ำ ถูกเป้าหมายที่สำคัญกว่าเป็นผู้ชนะ

- (3) นักมวยฝ่ายใดเป็นผู้ใช้อาวุธมวยไทย กระทำให้คู่แข่งขึ้นเกิดบาดเจ็บมากกว่าเป็นผู้ชนะ
- (4) นักมวยฝ่ายใดเป็นผู้ที่ รุก-รับ หลบหลีก- ตอบโต้ ได้ดีกว่าเป็นผู้ชนะ
- (5) นักมวยฝ่ายใดเป็นผู้ที่เดินกระทำคู่แข่งขึ้น (ฝ่ายรุก) มากกว่าเป็นผู้ชนะ
- (6) นักมวยฝ่ายใดไม่ได้ทำฟาวล์ หรือทำฟาวล์น้อยกว่าเป็นผู้ชนะ

ข้อ 19. ฟาวล์

การชกที่ผิดกติกาและฟาวล์คือ

- 1) กัด ทิ่มแทงตา ถ่มน้ำลายรดคู่ต่อสู้ แลบลิ้นหลอก ใช้ศีรษะชน หรือไขก
- 2) กอดปล้ำ หรือทุ้มคู่ต่อสู้ จับล็อกแขนคู่ต่อสู้
- 3) จับเชือก หรือพยายามจับเข้าเพื่อชก และหาประโยชน์อย่างอื่น
- 4) แกล้งล้มทับคู่ต่อสู้ หรือซ้ำเติมคู่ต่อสู้ที่กำลังล้มอยู่
- 5) ใช้เท้าเตะ และมวยปล้ำทุกท่า
- 6) ใช้กริยาวางจาไม่เหมาะสมในการแข่งขัน
- 7) ในกรณีที่มวยกำลังแข่งขันมีการกอด เมื่อกรรมการสั่งหยุดแล้วนักมวยทั้งสองหรือคนเดียวไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ให้กรรมการหยุดการแข่งขัน แล้วเตือน หรือสั่งตัดคะแนนก็ได้ ถ้าการกระทำครั้งนั้นเป็นผลให้คู่แข่งถึงน็อคหรือแผลแตกเป็นแผลฉกรรจ์ ให้ปรับนักมวยผู้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งแพ้ฟาวล์
- 8) การตีเข้ากระจับโดยเจตนา เช่น จับคอตีเข้ากระจับ แทะเข้ากระจับ หรือโยนขาถูกกระจับ (ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้ชี้ขาดว่าเป็นการเจตนาหรือไม่)

ข้อ 20. ล้ม

- 1) ถ้าส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายถูกพื้นเวทีนอกจากเท้าหรือยื่นพับหมดสติอยู่บนเชือก หรือถูกชกออกไปนอกเชือก หรือยื่นหมดสติค้างมือตก โดยไม่สามารถป้องกันตัวเองได้ ให้ถือว่านักมวยผู้นั้นล้ม
- 2) ในกรณีที่นักมวยคนหนึ่งคนใดถูกกระทำล้มลง 1 วินาที ให้กรรมการชี้ขาดเริ่มนับพร้อมกับให้ผู้ชกถอยห่างออกไปอยู่มุมไกลทันที ถ้าไม่ถอยออกไปตามคำสั่งของกรรมการชี้ขาด

กรรมการผู้ชี้ขาดต้องหยุดนับ จนกว่าผู้ชกนั้นจะปฏิบัติตามคำสั่งจึงให้กรรมการผู้ชี้ขาดนับต่อไปจากที่ได้นับแล้ว เมื่อผู้ล้มลุกขึ้นมาแล้ว และได้รับคำสั่งจากกรรมการให้ชกจึงจะชกต่อไปได้

3) เมื่อนักมวยคนหนึ่งคนใดล้มลง ให้กรรมการผู้ชี้ขาดนับดัง ๆ จาก 1-10 โดยทอดระยะห่างกัน 1 วินาที ในการนับกรรมการผู้ชี้ขาดจะต้องให้สัญญาณมือด้วย เพื่อนักมวยผู้ล้ม ๆ ได้รู้ว่าตนถูกนับ 1 ให้ทอดระยะเวลาที่นักมวยได้ล้มลงจนถึงพื้น 1 วินาที แล้วจึงค่อยนับ “หนึ่ง”

4) ถ้านักมวยผู้ล้ม ลุกขึ้นได้ก่อนกรรมการผู้ชี้ขาดนับถึงสิบ และพร้อมที่จะชกต่อไปได้ จึงให้ชกต่อไปได้ แต่ถ้ากรรมการผู้ชี้ขาดนับสิบแล้วให้ถือว่าการต่อสู้สิ้นสุดลง และตัดสินให้ผู้ล้มนั้นแพ้โดย “น็อคเอาท์”

5) ถ้านักมวยล้มลงทั้งสองคน ให้กรรมการผู้ชี้ขาดนับต่อไป ตลอดเวลาที่คนหนึ่งคนใดกำลังล้มอยู่ ถ้านักมวยทั้งสองยังล้มอยู่จนกระทั่งนับสิบ ให้ตัดสินเสมอกัน ถ้ามิได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น

6) ในขณะที่กรรมการผู้ชี้ขาดกำลังนับอยู่นั้น แต่ยังไม่ถึงแปด นักมวยที่ถูกนับพร้อมจะชกหรือไม่ก็ตาม กรรมการผู้ชี้ขาดจะต้องนับให้ถึงแปด จึงสั่งชก

7) ถ้านักมวยผู้ล้มลง ลุกขึ้นมาได้ก่อนนับสิบ แต่แล้วล้มลงโดยมิได้ถูกชกอีก ให้กรรมการผู้ชี้ขาดนับต่อไปจากที่ได้นับมาแล้ว

8) นักมวยคนใดไม่สามารถชกต่อไปได้ทันที ภายหลังที่เวลาหยุดพักระหว่างยกหมดไปแล้ว ควรจะนับหรือไม่ ให้อยู่ในดุลยพินิจของกรรมการผู้ชี้ขาด

ข้อ 21. การให้คะแนนนักมวยที่ถูกกรรมการผู้ชี้ขาดนับ

1) ในการแข่งขันยกหนึ่งยกใด เมื่อนักมวยฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดถูกคู่แข่งขัน ใช้อาวุธมวยไทย (หมัด เท้า เข่า ศอก) โดยถูกต้องตามกติกา จนถูกกรรมการผู้ชี้ขาดนับ นักมวยฝ่ายที่ถูกกรรมการผู้ชี้ขาดนับ จะเสียคะแนน 1 คะแนน โดยนักมวยฝ่ายที่ถูกนับได้ 4 คะแนน นักมวยฝ่ายที่ได้นับได้ 5 คะแนน (5:4) ถ้าถูกผู้ชี้ขาดนับอีกเป็นครั้งที่ 2 ในยกเดียวกัน นักมวยฝ่ายที่ถูกกรรมการผู้ชี้ขาดนับจะเสียคะแนนอีก 1 คะแนน นักมวยที่ถูกนับได้ 3 คะแนน นักมวยฝ่ายที่ได้นับ 5 คะแนน (5:3) และนักมวยที่ถูกกรรมการผู้ชี้ขาดนับมาแล้ว 2 ครั้ง ในยกเดียวกัน ถูกคู่แข่งขันกระทำล้มอีกเป็นครั้งที่ 3 กรรมการผู้ชี้ขาดจะยุติการแข่งขัน โดยให้คู่แข่งขันเป็นฝ่ายชนะเทคนิคน็อคเอาท์

2) ในการแข่งขันยกหนึ่งยกใด ถ้าคู่แข่งขันมีคะแนนเท่ากันอยู่ เมื่อฝ่ายใดถูกกรรมการผู้ชี้ขาดนับ 1 ครั้ง จะเสียคะแนน 1 คะแนน ฝ่ายที่ถูกนับได้ 4 คะแนน ฝ่ายที่ได้นับได้ 5 คะแนน (5:4)

3) ในการแข่งขันยกหนึ่งยกใด นักมวยฝ่ายใดมีคะแนนนำอยู่ $\frac{1}{2}$ คะแนน (ก่อนหรือหลังนับ) ให้พิจารณาดังนี้

(1) นักมวยฝ่ายที่มีคะแนนนำอยู่ถูกนับ 1 ครั้ง จะเสียคะแนน $\frac{1}{2}$ คะแนน โดยฝ่ายที่ถูกนับได้ $4\frac{1}{2}$ คะแนน ฝ่ายที่ได้นับได้ 5 คะแนน (5:4 $\frac{1}{2}$)

(2) นักมวยฝ่ายที่มีคะแนนนำอยู่ แต่ถูกนับเป็นครั้งที่ 2 ในยกเดียวกัน จะเสียคะแนน $1\frac{1}{2}$ คะแนน โดยฝ่ายที่ถูกนับได้ $3\frac{1}{2}$ คะแนน ฝ่ายที่ได้นับได้ 5 คะแนน (5:3 $\frac{1}{2}$)

4) ในการให้คะแนนยกหนึ่งยกใด นักมวยฝ่ายใดมีคะแนนนำอยู่ 1 คะแนน (ก่อนหรือหลังการนับ) ให้พิจารณาดังนี้

(1) นักมวยฝ่ายที่มีคะแนนนำอยู่ ถูกนับหนึ่งคืบ ผลการแข่งขันในยกนั้นนักมวย ทั้งสองฝ่ายจะได้คะแนนฝ่ายละ 5 คะแนน เท่ากัน (5: 5)

(2) นักมวยฝ่ายที่มีคะแนนนำอยู่ ถูกนับ 2 ครั้ง ในยกเดียวกัน นักมวยฝ่ายที่ถูกนับ จะเสียคะแนน 1 คะแนน โดยฝ่ายที่ถูกนับได้ 4 คะแนน ฝ่ายที่ได้นับได้ 5 คะแนน (5:4)

5) ในการแข่งขันยกหนึ่งยกใด นักมวยฝ่ายใดมีคะแนนแพ้อยู่ $\frac{1}{2}$ คะแนน (ก่อนหรือหลังนับ) ให้พิจารณา

(1) นักมวยฝ่ายที่มีคะแนนแพ้อยู่ ถูกกรรมการผู้ชี้ขาดนับ 1 ครั้ง จะเสีย $\frac{1}{2}$ คะแนน โดยฝ่ายที่ถูกนับได้ $3\frac{1}{2}$ คะแนน ฝ่ายที่ได้นับได้ 5 คะแนน (5:3 $\frac{1}{2}$)

(2) นักมวยฝ่ายที่มีคะแนนแพ้อยู่ ถูกกรรมการผู้ชี้ขาดนับเป็นครั้งที่ 2 ในยกเดียวกัน โดยนักมวยฝ่ายที่ถูกนับได้ 3 คะแนน (คะแนนต่ำสุดของการแข่งขัน) ฝ่ายที่ได้นับได้ 5 คะแนน (5:3)

6) ในการแข่งขันยกโดยยกหนึ่งยกใด นักมวยฝ่ายใดมีคะแนนแพ้อยู่ 1 คะแนน (ก่อนหรือหลังนับ) ถูกกรรมการผู้ชี้ขาดนับ 1 ครั้ง ฝ่ายที่ถูกนับจะเสียคะแนน 2 คะแนน โดยนักมวยฝ่ายที่ถูกนับได้ 3 คะแนน ฝ่ายที่นับได้ 5 คะแนน (5:3)

ข้อ 22. การจับมือ

ให้มีการจับมือกัน เฉพาะก่อนเริ่มยกที่ 1 และก่อนเริ่มในยกสุดท้าย นักมวยจะต้องจับมือกันตามธรรมเนียม เพื่อเป็นเครื่องหมายแสดงว่าเขาทั้งสองจะแข่งขันกันอย่างนักกีฬา ด้วยความบริสุทธิ์ตามกติกาการแข่งขัน และห้ามมิให้จับมือกันระหว่างการแข่งขัน